

Sygn. akt III CSK 334/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku J. K.
przy uczestnictwie W. Ś. i M. K.
o dział spadku po J. K., H. K. i J. K.
oraz zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Tarnowie
z dnia 20 marca 2015 r., sygn. akt I Ca 1/15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawca J. K. M. N. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 20 marca 2015 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Problem wykładni przepisów prawa i jej skutków może być rozważny tylko w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego, gdyż brak podstaw, aby ustalać w sposób abstrakcyjny, w oderwaniu od konkretnego stanu faktycznego jakie skutki ma wykładnia przepisów prawa i jej zmiana w orzecznictwie. Ponadto w rozpoznawanej sprawie orzeczenie sądu I instancji zapadło już w czasie gdy w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto wykładnię przepisów, na której oparły rozstrzygnięcie orzekające w sprawie sądy. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).